

NOV PLANINSKI DOM NA GORJANCIH

Dne 4. VIII. t. l. je marljivo PD Kostanjevica odprlo na Opatovi gori Planinski dom na Polomu. Postojanka je z dolino zvezana z avtomobilsko gozdno cesto, lepo speljano in dokaj dobro vzdrževano. Planinsko zavetišče ima svojo zgodovino. Veliko poslopje je bilo nekoč lastnina gozdne uprave, nato novomeškega okraja. Zdaj ga je dobilo PD Kostanjevica, z njim pa je prevzelo tudi dolžnost, da ga preuredi in opremi. S sredstvi, ki jih je dala PZS, se je to društvu tudi posrečilo narediti, seveda zdaj še marsikaj manjka, predvsem opreme za sobe in skupna ležišča. Sedanja oprema po sobah je zasilna, na podstrešju, kjer bi bilo lahko 100 skupnih ležišč, pa ni ničesar. Tudi na obširnem prostoru okoli poslopja še ni vse urejeno. Solidno osnovo ima le plesišče. Marsikaj seveda še manjka v gostinskih prostorih, v kuhinji, v točilnici, treba bo vložiti še precej sredstev, da bo Dom na Polomu prijeten planinski domek.

Namesto odsotnega predsednika je otvoril slavnost podpredsednik in pozdravil najprej odsotne predstavnike oblasti, ki se slavnosti niso mogli udeležiti. Nato je prečital pozdravno brzojavko maršalu Titu, ki so jo navzoči s ploskanjem in ovacijami sprejeli. Za tem je godba zaigrala državno himno, na kar je podpredsednik PD Kostanjevica naslovil navdušene, tople pozdrave zastopnikom hrvatskih društev, ki so bila navzoča po zastopnikih (PD Japetić in Podsused), ter na vse ostale, ki so se slavnosti udeležili. PZS je zastopal urednik Planinskega Vestnika, zastopana je bila tudi Turistična zveza Slovenije, PD Ljubljana-matica in SAP. Navzočih je bilo kakih 70 planincev iz raznih krajev Slovenije, mnogo pa jih je že pred otvoritvijo odšlo na razne kraje in izlete, ki se s Poloma ponujajo. Formalno otvoritev je izvršil zastopnik PZS in v njenem imenu obljubil pomoč PD Kostanjevica. Lep nagovor je imel zastopnik PD Podsused, PD Japetić in PD Ljubljana pa sta Domu poklonili dve lepi fotografiji.

Gorjanci so slovenskemu planincu manj znan in manj mikaven del naše domovine, vendar skladno in učinkovito zaključujejo zbir slovenskih pokrajinskih lepot s tiho idiličnostjo in poetičnim vzdušjem, ki diha iz njih. Razmeroma zgodaj so stopili v slovensko planinsko zgodovino. Že l. 1899 je Josip Bezljaj v našem listu pisal o njih, za njim pa Jakob Zupančič (1909), Viktor Pirnat in Rudi Jereb.

Naj bo tudi ta planinski dom, prvi v tem delu Gorjancev, trden gmotni temelj planinstva, to je, vsega tistega, s čimer planinstvo prispeva h kulturni zavesti slovenskega človeka, obenem pa člen v bratski zvezi med hrvatskimi in slovenskimi planinskimi društvii. Naj okrepi PD Kostanjevica in vse dolenjsko planinstvo!

T. O.

M. E. Meško

DOM PLANINCEV NA JERUZALEMU

*Tu ni sten, ne v skalo vsekanih poti;
v nizkih vinskih gričih, sonca svit žari.
Strmih gor viharji, tukaj ne besnijo;
v trsju poje veter nežno melodijo.*

V sredi najbolj znanega predela Slovenskih goric, na Jeruzalemu, stoji Dom planincev PD Ljutomer, z zelo lepim razgledom. Proti vzhodu se izgublja gričevje v ogrski nižini za Pomurjem, na jugu, za dravsko ravnino, ga zapirajo Kalnik, Ivančica, Ravna Gora, Donačka in Boč, na zapadu se belijo vrhovi Savinjskih in široko Pohorje s svojimi gozdovi. Edinstvena panorama!

To so kraji stoletne borbe prebivalcev za svoj narodnostni in gospodarski obstoj. To je pokrajina mehkih oblik, polna poezije, pokrajina prvega slovenskega shoda, domovina Kremlja, Flegeriča, Trstenjaka, Vraza, Miklošiča, Raiča, Meška itd., ki so kot zgodovinarji, slavisti, narodni buditelji, pesniki liriki in pisatelji zajemali pobudo in snov iz teh prijetnih, s trto zasajenih predelov med Muro in Dravo.

*Prešla bodo leta planinskih poti,
a srce ostalo bo zvesto goram;
tu pesem klopotcev prijetno doni:
le pridi, le pridi, le pridi še k nam!*